

(Halden, Jens Larsen)

En splinteren

Wife

om

Jens Larsen Halden,

der ihjelslog sin Barndoms Ven og Skolekammerat

for at røve hans Penge,

den 25de Juni paa Strinden.

Melodie:

Jeg beder Dig, min Herre og Gud. (Salme 279.)

Trondhjem, 1849.

Trykt og forlagt hos Thorfeldt Børg.

V box 1:8

1. Et grusomt Mord begaaet er;
ei længe saaes dets Mage,
i Ungdomsbaar uskyldig Dreng
kom ynkelig af Dage.
En Ven og Skolekammerat
ihjelslog ham forvoven
ved høilys Dag; men lokked' ham
forinden hen i Skoven.
2. Den Dræbte, Peder Gullikstad,
fra Nordland var ankommen.
Bed Flittighed han havde faaet
sig Dalere i Lommen;
og nu han vilde reise hjem,
som Baarens unge Svale,
for fredelig at bygge sig
et Huus i Fædres Dale.
3. Men af, hans Ven og Kammerat
ved Navn Jens Larsen Halde,
der alt forlængst fra Tro paa Gud
og paa hans Ord var falden,
besluttede at myrde ham
og røve ham hans Penge.
Han fatted' Tanken hurtig og
han dvæled' ikke længe.
4. Om Søndag han trakteret blev
med venligt Sind af Peder.
Dg Mandag, det er grueligt
hvad jeg fortæller Eder,
han lokked' Bennen med sig for
at gaae til Leren sammen
og der at more sig en Dag
i Munterhed og Gammen.
5. Paa Veien did, hvor Skov og Krat
et Skjul for Skurken yder,
han under Paaskud lumskelig
at der en Gjenvei skyder,
i Skoven faaer den Arme ind,
som ondt ei kunde ahne,
da pludselig det Svimeslag
han fik, som blev hans Bane.
6. Hans Morder greb en vældig Steen,
med den han Hjernen knuser
og derpaa med en Kniv han stak
hans Hals; mens Blodet bruser
og Livet strømmer langsomt ud
han Støvlerne afdrager
den Dræbte og koldblodig han
paa egne Been dem tager.
7. I Fart til Byen løb han nu
for til at eie komme
den Dødes Klæder, Penge, som
var gjemt udi hans Bomme.
Til den han havde snildelig
fra Peder Nøglen taget,
og de, der havde huset ham,
ved Lumskhed blev bedraget.
8. Men Broden blev ei skjult; en Mand,
som Begge nøie kjendte,
dem havde seet tilsammen gaae;
kun Een tilbagevendte.
Da Rygtet ham for Dre kom
om at en Dræbt var fundet,
han fatted' strax Mistanke, som
nu Bished fuldt har vundet.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10
20
30
40
50

9. John Haugan hedder Manden, som
ved List ham fik i Fælden,
opsøgte ham og fik ham med
til Lensmand seent paa Dvælden.
Der strax han grebet blev og lagt
i Bolt og Jern at vente,
indtil sin store Brøde han
for Dommeren bekjendte.

10. Det og han gjorde efter først
dog frækt at have nægtet.
Formaninger ham ikke stort
i Forstningen anfægted';
men da hans Søster bad med Graad
ham at sin Synd bekjende,
da brast han selv i Taarer og
hans Haardhed var tilende.

11. Han nu bekjendte med de Død,
at han sig føelte lettet;
han angrede alvorlig og
kanskje sin Bandels Slethed.
Nu sidder han og venter paa
sin Dom i Baand og Lænker.
Vel er det om med bedret Sind
han paa sin Ende tænker.
